

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121426834
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6121426834.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a členov senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a JUDr. Janky Boroškovej, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej N. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, XXX XX P., o zaplatenie 1.318,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 7Csp/103/2021-317 zo dňa 27. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 7Csp/103/2021-317 zo dňa 27. októbra 2022 v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety p o t v r d z u j e .

II. Žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom sp.zn. 7Csp/103/2021-317 zo dňa 27. októbra 2022 prvou výrovkovou vetou žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.186,88 Eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.186,88 Eur od 09.07.2021 až do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhou výrovkovou vetou vo zvyšku žalobu zamietol a treťou výrovkovou vetou žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,08 % proti žalovanej, ktorej uložil povinnosť ich nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti samostatného uznesenia súdu prvej inštancie o výške trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy 1.318,14 Eur od 09.07.2021 do zaplatenia. Súd prvej inštancie zistil, že žalobca uzatvoril so žalovanou dňa 21.05.2014 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb a dňa 14.01.2019 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte. Zo zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb vyplýva, že žalobca ako banka a žalovaná ako majiteľ účtu uzatvorili zmluvu, ktorej obsahom bolo zriadenie osobného účtu č. XXXXXXXXXXXX pre žalovanú, s frekvenciou výpisov: mesačne, spôsob doručenia výpisov: elektronicky. V čl. IV., bode č. 2 sa strany sporu zároveň dohodli, že žalobca je oprávnený za poskytovanie produktov/služieb zúčtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky ich účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy. Zo zmluvy o povolenom prečerpaní, ktorá bola uzavretá medzi žalobcom ako bankou a žalovanou ako klientom dňa 14.01.2019 súd prvej inštancie zistil, že v zmluve bolo dohodnuté povolené prečerpanie do výšky limitu 1.500,- Eur na čísle účtu A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne, a to v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach. Z výzvy na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 31.05.2021 súd prvej inštancie zistil, že banka vyzvala žalovanú na splatenie prekročenia záporného zostatku na jej účte vo výške 1.280,77 Eur do 05.06.2021.

3. Súd prvej inštancie predmetnú Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 21.05.2014 posudzoval v súlade s § 31 ods. 4 zákona č. 492/2009 Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v súlade s § 708 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník ako zmluvu o bežnom účte, ktorou banka - žalobca zriadil bežný účet pre žalovanú. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte zo dňa 14.01.2019 súd prvej inštancie posúdil ako zmluvu o úvere podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a podľa § 2 písm. e) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) ako formu spotrebiteľského úveru, ktorým žalobca umožnil žalovanej disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jej platobného účtu vedeného žalobcom - t. j. povolené prečerpanie. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky. Konštatoval, že zmluva bola uzavretá v súlade s § 2 písm. a) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov prostredníctvom diaľkovej komunikácii, preto nesúhlasil s argumentáciou žalovanej, že na zmluve sa nenachádza jej podpis, keďže obsahuje jej meno a IP adresu s dátumom odoslania žiadosti dňa 14.01.2019. Súd prvej inštancie rovnako považoval za nepochybné, že obe uvedené zmluvy sú zároveň spotrebiteľskými zmluvami podľa § 52 ods. 1 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Zistil, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pri posudzovaní nároku žalobcu sa preto súd prvej inštancie sústredil na uplatnený nárok žalobcu, v ktorom boli uplatnené jednak poplatky za vedenie účtu, ktoré boli žalovanej podľa tvrdenia žalobcu uplatňované ako tzv. prekročenie podľa § 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. V súvislosti s tým súd prvej inštancie vychádzal z definície prekročenia, podľa ktorého prekročením je síce automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom ale veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa. Za podstatné pre posudzovanie uvedeného prekročenia podľa názoru súdu prvej inštancie je však skutočnosť, že spotrebiteľ musí disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku, t.j. musí dôjsť k dispozícii žalovanej ako spotrebiteľa, a to len a len dispozičnými úkonmi žalovanej, napr. jej zadanými platobnými príkazmi, výberom finančných prostriedkov atď. Uviedol, že z uvedeného vyplýva, že pokiaľ žalobca vytvorí „prekročenie“ tak, že k tomu dôjde v dôsledku započítania žalobcom a neskôr žalobcom vyúčtovaných poplatkov za vedenie účtu a zrážania úrokov nad rámec zostatku na účte, je takýto úkon neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to s § 2 písmeno f) zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože sa nejedná o dispozičný úkon žalovanej. Súd prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že prečerpanie na bežnom účte znamená postup podľa § 710 Obchodného zákonníka, teda že dlžník, ktorý je majiteľom bežného účtu, čerpá finančné prostriedky aj vtedy, keď nemá dostatok prostriedkov na účte. Charakteristické je, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď vlastník účtu nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte. Nejedná sa o pohľadávky banky z dôvodu vedenia účtu, či iné jej nároky voči klientovi mimo tých, ktorých úhradu vykoná na základe mandátu. Jedná sa o poskytnutý debet, z ktorého dlžník realizuje úhrady. Prečerpanie nenastáva vtedy, ak banka odstúpi od zmluvy (vykoná predčasnú splatnosť úveru) a na účte zostane záporný stav. Nepovolené prečerpanie môže znamenať len určité úhrady do zúčtovania stavu na účte, keď suma príkazov presiahla dohodnuté prečerpanie (§ 2 písm. e/ a f/ zákona o spotrebiteľských úveroch).

5. Súd prvej inštancie zamietol len uplatnený nárok na úrok veriteľa po tom, ako zrušil debet na účte, povolené prečerpanie, teda vyjadril vôľu, aby zanikol zmluvný vzťah na základe ktorého by poskytoval dlžníkovi prostriedky, teda vykonával platby aj keď majiteľ účtu - dlžník, nemá dostatok prostriedkov na účte. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zamietol časť žalovanej sumy vo výške 131,26 Eur (žalovaná suma 1.318,14 Eur mínus priznaná suma 1.186,88 Eur), nakoľko ku dňu 01.04.2021, kedy žalobca znížil žalovanej limit povoleného prečerpania, bol účtovný zostatok vo výške 1.186,88 Eur.

6. K námietke žalovanej týkajúcej sa skúmania jej schopnosti splácať úver pred jeho poskytnutím súd prvej inštancie uviedol, že vychádzal zo samotnej povahy poskytnutého úverového limitu povoleného prečerpania - t.j. poskytnutia úverového rámca k bežnému účtu klienta a mal za zrejmé, že žalobca pre žalovanú viedol pred poskytnutím úveru bežný účet, na základe čoho disponoval informáciami o finančnej situácii žalovanej. Z uvedeného súd prvej inštancie mal za zrejmé, že v žiadnom prípade neobstojí námietka, podľa ktorej žalobca nijakým spôsobom neskúmal finančnú situáciu žalovanej pri poskytnutí limitu povoleného prečerpania. Súd prvej inštancie preto priznal žalobcovi nárok vo výške

1.186,88 Eur. V súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v nadväznosti na § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie žalobcovi priznal úrok z omeškania 5 % zo sumy 1.186,88 Eur odo dňa 09.07.2021 až do zaplatenia, nakoľko žalobca ako veriteľ má pri omeškaní s plnením peňažného dlhu právo požadovať od žalovanej ako dlžníka popri plnení aj úrok z omeškania.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“). Predmetom konania na základe podanej žaloby bolo zaplatenie istiny 1.318,14 Eur. V časti o zaplatenie 1.186,88 Eur súd prvej inštancie žalobe vyhovel, čo predstavoval úspech žalobcu (90,04 %). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (9,96 % zo žalovanej sumy), čo predstavoval úspech žalovanej. Žalobca bol v konaní úspešný, jeho čistý úspech predstavoval 80,08 % (90,04 % - 09,96 %), preto súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v tomto rozsahu.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti prvej a tretej výrokovej vety podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Postup súdu prvej inštancie považovala za svojvoľný a neakceptovateľný. Uviedla, že takýmto postupom súdu prvej inštancie došlo k ohrozeniu jej práv a právom chránených záujmov, pričom súd prvej inštancie uprednostnil nároky žalobcu nehľadiac na zásady spravodlivosti. Namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie a že ide o arbitrárne rozhodnutie. Uviedla, že vrátila celú istinu poskytnutého úveru. Mala za to, že žalobca tiež dostatočne nepreukázal, že by ju ako dlžníčku ako spotrebiteľku informoval pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvalom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť a taktiež dôvodu prekročenia, ktoré trvá viac ako jeden mesiac. Uviedla, že kontokorentný úver jej bol poskytnutý na diaľku. Žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobu zamietol, alebo aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žiadala, aby jej žalobca zaplatil trovy konania.

9. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca. Vo vyjadrení uviedol, že má za to, že odvolanie žalovanej je nedôvodné a právne bez významu. Žalovaná v odvolaní neuviedla žiadne konkrétne a zároveň relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali jeho nárok. K tvrdeniu žalovanej, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s každou námietkou a že malo dôjsť k porušeniu jej práva na spravodlivý proces uviedol, že podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

10. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej výrokovej vety v časti tretej výrokovej vety ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou proti žalovanej domáhal zaplatenia istiny 1.318,14 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa 09.07.2021 do zaplatenia. Odvolací súd ďalej zistil, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 21.05.2014 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb (ďalej len „zmluva o účte“), na základe ktorej žalobca pre žalovanú zriadil osobný účet. V tejto zmluve si zmluvné strany dohodli mesačnú frekvenciu výpisov z účtu s tým, že si dohodli elektronický spôsob ich doručenia. V článku IV., bod 2. tejto zmluvy sa strany sporu dohodli, že za poskytovanie produktov (služieb) je žalobca oprávnený zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy. Žalobca a žalovaná dňa 14.01.2019 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere - Povolené prečerpanie na účte (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere“), v ktorej si zmluvné strany dohodli povolené prečerpanie na účte do výšky limitu 1.500,-- Eur na účte dohodnutom v zmluve o účte. Zmluvné

strany si tu zároveň dohodli variabilnú úrokovú sadzbu vo výške 19,9 % p.a., odplatu vo výške 19,9 % v zmysle podmienok uvedených vo Všeobecných obchodných podmienkach v platnom znení, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy. Výzvou na vysporiadanie nepovoleného debetného zostatku zo dňa 31.05.2021 žalobca vzhľadom na to, že žalovaná neplnila podmienky zmluvy o účte vyzval žalovanú na vyrovnanie nepovoleného prečerpania v sume 1.280,77 Eur na jej účte do dňa 05.06.2021. Podľa článku 8. bod 8.9 Všeobecných obchodných podmienok klient musí vrátiť banke všetky čerpané peňažné prostriedky. Splácanie povoleného prečerpania sa uskutočňuje automaticky, priebežným znižovaním záporného čísla salda bežného účtu klienta, na ktorom bolo povolené prečerpanie zriadené. Klient musí vrátiť banke všetky peňažné prostriedky poskytnuté formou povoleného prečerpania na požiadanie, v lehote určenej bankou v žiadosti o splatenie povoleného prečerpania, ktorá nesmie byť kratšia ako sedem dní. Za žiadosť o splatenie povoleného prečerpania sa považuje aj zníženie limitu pre povolené prečerpanie na hodnotu 0,-- Eur. Ak dôjde k zníženiu limitu, musí klient splatiť tú časť povoleného prečerpania, ktorá prevyšuje novú výšku limitu najneskôr v deň predchádzajúci dňu, v ktorom zníženie nadobudne účinnosť.

12. Podľa § 2 písm. e) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom s časom uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa.

13. Podľa § 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom s časom uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.

14. Podľa § 10 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), c), d), e), g) a u),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

15. Podľa § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak ide o zmluvu o otvorení bežného účtu a existuje možnosť, že sa spotrebiteľovi umožní prekročenie, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa pravidelne v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej sadzbe, ktorá sa vzťahuje na pôvodnú úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, sankciách, úrokoch z omeškania a poplatkoch za toto prekročenie a podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu meniť.

16. Podľa § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ak ide o prekročenie, ktoré trvá viac ako jeden mesiac, veriteľ bezodkladne informuje spotrebiteľa písomne alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi o

- a) prekročení,
- b) výške prekročenej čiastky,
- c) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru,
- d) akýchkoľvek uplatniteľných sankciách, poplatkoch alebo úrokoch z omeškania,
- e) iných možnostiach riešenia tohto prekročenia vrátane ponuky iných úverových produktov.

17. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že medzi žalobcom a žalovanou vzhľadom na ich postavenie pri uzatváraní zmluvy o účte a zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli uzatvorené spotrebiteľské zmluvy, pričom správne súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi žalobcom a žalovanou ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch.

18. Odvolací súd zistil, že žalovaná v konaní namietala, že zmluvu o spotrebiteľskom úvere nepodpísala. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že táto bola uzavretá v súlade s § 2 písm. a) zákona č.

266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov prostredníctvom diaľkovej komunikácii a v časti podpisu žalovanej obsahuje meno žalovanej, jej IP adresu a dátum odoslania žiadosti. Z uvedeného teda vyplýva, že uvedená zmluva obsahuje podpis žalovanej tak, ako to správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, a preto sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že uvedená námietka žalovanej je nedôvodná..

19. Odvolací súd sa zároveň stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou obsahuje všetky náležitosti podľa § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd mal zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere preukázané, že obsahuje označenie druhu spotrebiteľského úveru - povolené prečerpanie, obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo žalobcu, meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu žalovanej, dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, výšku úveru, úrokovú sadzbu a možnosť odstúpenia od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere ďalej obsahuje povinnosť žalovanej kedykoľvek zaplatiť úver formou povoleného prečerpania na žiadosť veriteľa v plnej výške (článok 8., bod 8 Všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom. Z uvedeného mal odvolací súd preukázané, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované § 10 zákona o spotrebiteľských úveroch a že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, keď uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti v zmysle tohto ustanovenia.

20. Odvolací súd mal tiež z výpisov z účtu žalovanej založených v spise preukázané, že žalobca v súlade s § 18 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch žalovanú pravidelne informoval o úrokovej sadzbe poskytnutého povoleného prečerpania na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere prostredníctvom mesačných výpisov z účtu. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval námietku žalovanej, že žalobca nepreukázal, že ju bezodkladne informoval o úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru za nedôvodnú.

21. Odvolací súd sa tiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že zo samotnej povahy poskytnutého úverového limitu povoleného prečerpania, t.j. poskytnutia úverového rámca k bežnému účtu žalovanej je zrejmé, že žalobca viedol pre žalovanú pred poskytnutím úveru bežný účet, na základe čoho žalobca mal informácie o finančnej situácii žalovanej. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobca ako veriteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch.

22. Pokiaľ žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s každou námietkou a že napadnuté rozhodnutie nie je riadne odôvodnené, t.j. je nepreskúmateľné, odvolací súd uvádza, že z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, t.j. jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Odvolací súd zároveň uvádza, že na to aby odôvodnenie rozhodnutia spĺňalo všetky zákonom požadované náležitosti nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na každý argument sťažovateľa. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad (napr. Georgias c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997). Odvolací súd z uvedených dôvodov považoval námietku žalovanej, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je riadne odôvodnené a preskúmateľné za nedôvodnú.

23. Odvolací súd nakoniec dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol o nároku na náhradu trov konania v súlade s § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobca mal v predmetnej časti úspech v časti o zaplatenie sumy 1.186,88 Eur, čo predstavuje jeho úspech vo výške 90,04 % a že vo zvyšnej časti, ktorou žalobu zamietol predstavuje úspech žalovanej vo výške 9,96 %. Súd prvej inštancie preto dospel k správne právnemu záveru, že čistý úspech žalobcu v konaní predstavuje 80,08 %. Odvolací súd preto dospel k záveru, že súd prvej inštancie žalobcovi správne priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80,08 %.

24. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správne skutkovým zisteniam a predmetnú vec správne právne

posúdil. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti prvej a tretej výrokovej vety podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil

25. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu v plnom rozsahu priznal žalobcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

26. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).